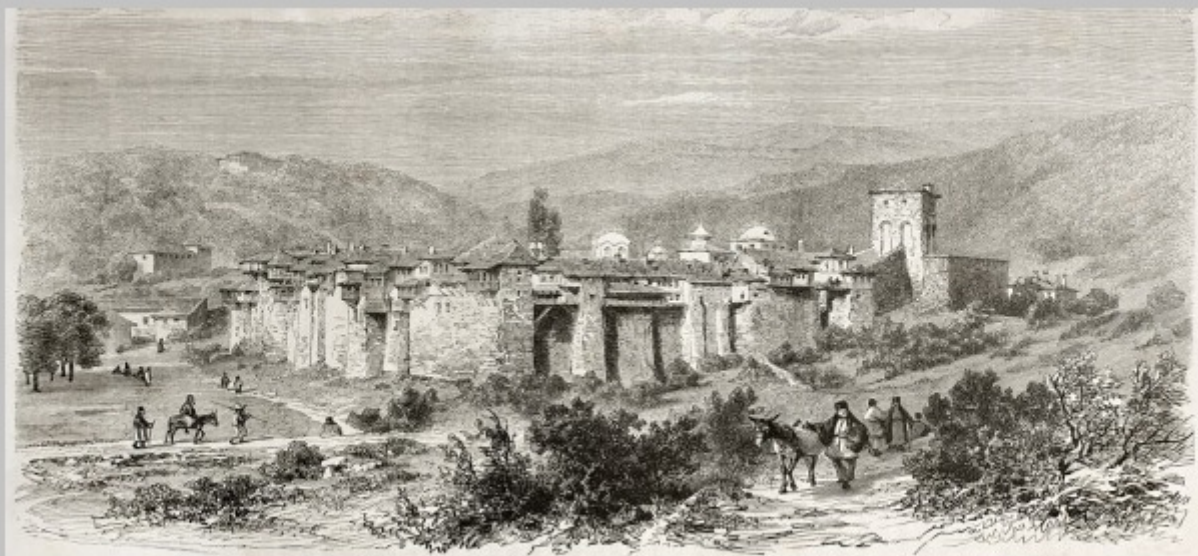

30 Ιουνίου 2023

Άγιοι της Ιεράς Μονής Ιβήρων (Μέρος β')

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Ιερά Μονή Ιβήρων.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Νικόδημος Αγιορείτης
Λόγος Εγκωμιαστικός,
Περί πάντων των Οσίων και Αγίων Πατέρων των εν τω Αγίω Όρει του Άθω
λαμπάντων

Μέρος β΄

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=376159>

Εις τόσους δε αγώνας παρέδωκε τον εαυτόν του ο τρισμακάριστος, ώστε από την υπερβολική νηστεϊαν και αγρυπνίαν και τας άλλας κακουχίας του σώματος, τοσούτον αδυνάτισεν, εις τρόπον ώστε μόλις, ηδύνατο να περιπατήσει εν μόνον στάδιον, αν και ήτο εκ φύσεως εις τους πόδας ταχύτατος και εις το σώμα ανδρειότατος.

Ούτος, καθαρόν δοχείον των αρετών χρηματίσας και θείων χαρισμάτων αξιωθείς, ήδη και υπέρ της πίστεως ηγωνίσαστο, διελέγξας την μεμολυσμένην αίρεσιν του αιρετικού Μολίνου, την τότε αναφανείσαν, και την Ορθοδοξίαν ενώπιον Ιεράς Συνόδου εκράτυνε. Και επόθησε μεν και να μαρτυρήση διά τον Χριστόν, και επίτηδες διά τούτο απήλθεν εις Κωνσταντινούπολιν, και αιτίας έδωκεν εις τους ασεβείς, αλλά δεν ήτο θέλημα του Κυρίου, όστις εφύλαξεν αυτόν διά πολλών ωφέλειαν.

Επειδή δε πόθος περισσοτέρας ησυχίας κατέφλεγε την καρδίαν του, τούτου χάριν αναχωρήσας από την Μονήν των Ιβήρων, απήλθεν εις το αντικρύ του Όρους ερημονήσιον Γιούρα καλούμενον και εκεί ολίγον καιρόν ησυχάσας, προς Κύριον εξεδήμησεν εν έτει ,αψμε΄ (1745), τα δε τούτου Λείψανα ανακομισθέντα υπό του Οσίου Μελετίου του αυτού μαθητού, ευρέθησαν ηγιασμένα υπό της θείας Χάριτος.

Εκ τούτων η σεβασμία αυτού Κάρα και η Σιαγών ευρίσκονται εν τη αυτή Μονή των Ιβήρων, και ενεργούσι διάφορα θαύματα εις τους μετά πίστεως προς αυτά προστρέχοντας, εις δόξαν Θεού και εις ένδειξιν της θεαρέστου αυτού πολιτείας, εκ των οποίων θαυμάτων αναφέρει τινά ο κατά πλάτος Βίος αυτού.

Εις την Σκήτην των Ιβήρων, την λεγομένην του Τιμίου Προδρόμου, εξήνθησεν ως φοίνιξ υψίκομος και ο Οσιομάρτυς Άγιος Ιάκωβος· όστις κατοικήσας πρότερον εις την Μονήν του Δοχειαρίου, ύστερον ήλθε και ησύχασεν εν τη Σκήτη ταύτη.

Ούτος πολλάς θείας αποκαλύψεις και οπτασίας ιδών, και πολλά θαύματα ποιήσας, και προφητικού χαρίσματος αξιωθείς, ανεχώρησεν έπειτα από το Όρος, και επήγε

κηρύττων ευαγγελικώς μετάνοιαν εις πάντας τους Χριστιανούς, αρχίσας από την Θεσσαλονίκη και φθάσας εις την Ναύπακτον.

Εκείθεν δε προδοθείς εις τον Αγαρηνόν, κατήντησεν εν τέλει δέσμιος εις Διδυμότειχον, και παρουσιασθείς ενώπιον του βασιλέως Σελήμ, και μη θελήσας να δεχθή την θρησκείαν του, αλλ' ομολογήσας παρρησία τον Χριστόν Θεόν αληθινόν, ετιμωρήθη με διαφόρους βασάνους εις διάστημα ημερών δεκαεπτά, τελευταίον δε εκρεμάσθη ομού με δύο μαθητάς του, Ιάκωβον Διάκονον και Διονύσιον Μοναχόν, των οποίων τα άγια Λείψανα ευρίσκονται εις το Μοναστήριον της Αγίας Αναστασίας εις την Γαλάτισταν.

Εδώ ευρίσκομεν πέντε έτι Οσιομάρτυρας· πρώτον τον Οσιομάρτυρα Προκόπιον, όστις καταγόμενος εκ των μερών της Βάρνας εγένετο Μοναχός εν ταύτη τη Σκήτη, εναρέτως πολιτευόμενος υπό Γέροντα Διονύσιον ονόματι. Φθόνω δε του εχθρού πορευθείς εις Σμύρνην, διά συνεργείας του πονηρού ενσπείραντος εις αυτόν διαφόρους λογισμούς, ηρνήθη την ευσέβειαν. Αλλ' όμως μετανοήσας ευθύς και ομολογήσας, απετιμήθη την κεφαλήν.

Δεύτερον τον Οσιομάρτυρα Ευθύμιον, τον εκ Δημητσάνης της Πελοποννήσου, όστις αρνηθείς πρότερον, και μονάσας ύστερον, εν πολλή μετανοία ηγωνίσθη ασκητικώς. Είτα επορεύθη εις Κωνσταντινούπολιν, ένθα ομολογήσας ευθαρσώς και ανδρείως την ευσέβειαν, ετελειώθη διά ξίφους τη Κυριακή των Βαΐων.

Τρίτον τον Οσιομάρτυρα Ιγνάτιον, τον από Παλαιάς Ζαγοράς, γνωστόν και φίλον όντα του ανωτέρω Ευθυμίου, όστις υποσχεθείς άρνησιν με μόνον ψιλόν λόγον, εποίησε και αυτός ως ο Ευθύμιος, και ετελειώθη δι' αγχόνης εις την Βασιλεύουσαν Πόλιν.

Τέταρτον τον Οσιομάρτυρα Ακάκιον, τον εκ Νεοχωρίου της Θεσσαλονίκης καταγόμενον, όστις αρνηθείς πρότερον διά της βίας, ανήλιξ έτι ων, είτα μετανοήσας ειλικρινώς ως οι προ αυτού δύο Ευθύμιος και Ιγνάτιος, ετελειώθη διά ξίφους εν τη πόλει της Θεσσαλονίκης.

Και πέμπτον τον Οσιομάρτυρα Ονούφριον τον Ιεροδιάκονον, όστις διά μόνον τον εκ συναρπαγής λόγον, τον οποίον είπε προς την ιδίαν αυτού μητέρα, φυγών εις το Άγιον Όρος, ηγωνίσθη ασκητικώς πρώτον εν τη Μονή του Χιλιανδαρίου και είτα εν ταύτη τη Σκήτη, εν η και μεγαλόσχημος εγένετο. Μετά ταύτα απελθών εις Χίον και παρρησία ομολογήσας την ευσέβειαν, εδέχθη τον διά ξίφους θάνατον.

Εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν Ἰβήρων, ἤτοι εἰς τὴν Σκήτην τοῦ Μαγουλά, ἤσκησε καὶ ὁ
αγιώτατος Κάλλιστος, μαθητὴς μὲν πρότερον χρηματίσας Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου,
ὑστερον δὲ Πατριάρχης γενόμενος Κωνσταντινουπόλεως.

*Ἀπὸ τοῦ «Μέγα Συναξαριστῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», τόμος ἰδ',
Πεντηκοσταρίου.*

PERMANENTLY_REMOVED